

ACC. N:R M. 8826 : 1-6.

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *J. Aug. Persson*
Härad: *Bara* Adress: *St. Kvaternärg. 13, Lund.*
Socken: *Gärslöv* Berättat av: *olika personer.*
Uppteckningsår: *1943.* Född år i

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Historier om kyrkoberde Kock. s. 16.

Några af kyrkoherde Kocks bräder.

Uti Sanna händelser.
Kyrkoherde Karl Gustaf Kock i Gärsläp f. Kyrksby
var en stor, gäddas figur och skådespelare som där till
många höftades om, och jag skall här påtala några
som jag hårt ontas af personer som kommo i betöring
med honom när han ledd och var i Gärsläp.

Om s. g. vice präster, ty präst blef han aldrig, fel. hand.
Lven Linton tjänstgjorde en tid för en femton år sedan
eller mer, i Baska och Ställeberga hos kyrkoherde Waden,
och så en dag skulle flera präster, till Hyby kyrka och
bland dem var äfven Kock och Linton, så skulle ju
Kock sjunga för altaret som ju var bestämt.

Då sade prästen braskigt till dem, här nu efter när
han sjungit karens vare med eder, men ni får inte skratt-
ta, ty så sjunger Kock, detta talade Linton om för
mig en gång när han bodde hos mig här i deud.

Wid ett gunnat tillfälle så skulle han sjunga i
Tattarps kyrka, och när så doktor O. Lewan och Koch
stod för altaret så trodde skalbarnen som där varo
samlade där i kyrkan att Lewan skulle föreställa vår
Herre, och Koch skulle föreställa den onde.

Jag våd, skulle de väl kunna tro något annat heller.
Koch han liknade i viss mån hin bydes helit när han
telltjädde platsen i Gärslöf, ty han hade där helkägga
och var lik Albert Engström, ty han liknar ju hin
onde, det visste han ju också själv.

Jag och så liknade han en jude, ty hin och judar de
likna ju varandra, en gång kom han in till ett hus i
Tattarp var det visst, och när fort han öppnade dörren
så såde den kvinnan som bodde där: jag handlar in-
te med judar, så måste han visst gå liksom med oför-
rättst ärende, En annan gång så räpade han en små-
lämning som var hos Magnus Jönsson i Nordana en häst

Några af
skrifverde
Kochs...

Sid. 2.

och tog betor upp, den måtte han på vägen till Gärslöf
och då fort småläningen fick lym på Kock så sade
han: goda dag judafan, nu q' det längesen du lura
mi på klocker, din klockerpojare, de va mod farben
nådd skit ja fick, den gick ju inte en half timme.

Wa säger ju så då Kock, jag har aldrig handlat
med klocker, jag är kyrkherde Kock i Gärslöf, ni tar
alltför stort fel medha.

Ska så då småläningen: ja känner noch igen dig
din judafan sin i fjor, när du lura en klocka på mi.
Å so fick du ad du har blev prest osv i Årkeby
sin i fjor, de va mi en satans jude ti kunnal lura.

Jaha skulle väl småläningen tro han likna ju en
jude, lika svart, med beunda stickande ögon, precis
som en jude, koringen stodde ju det samma.

Men ändå väge gick det för honom en gång i Trulle-
berg, där hade han ju ett hus, och smål var han ju också

Några af
kyrkerende
Kocks...

Sid. 3.

som en jude, så han skulle göra allting själf utan att
ha några fockbundspeople, ty han nämnde inte att nå-
gon handverkare eller någon arbetare förtjenade något
allt på honom, så en dag så reste han till Trelleborg
och skulle tjära taket på sitt hus där.

När han så höll på med detta så kom det en gammal
man, där förbi, och den han stannade och hejade och
sade: jaha här e kommed tjäremålare, de va ju bra att
ja till sist råka på någon som tjära tak, ja behöfde ju
asse ha tjärat mitt tak, men ja har inte kunnat få
fått i någon ännu kanske han skulle vilja tjära mitt och
när detta blev säret, ja e ju själf so gammal så ja vågar
inte krypa på taket.

Nej ha du Hock, ja tjärra inte ti andra, de e bara ti
midsjälf, därför att jag har heller inte fått fast i någon
flask på be vicut, så då den gamle mannen, va tar han
så får något då om jag får säga.

Några af
hoppständer
Hocks...
Sid. 4.

Men de fick han inte något svar på.

En dag så kom den gamle mannen ifrån Trelleborg till Malmö och där rådde han på en Kantbrukare Grän Bruylöf Anders Andersson, och som gick där i Södergatan och kamspräka så mötte de händelsen i Stockholm, och då tog Anders Andersson hatten af och helsade artigt på presten, vem var det som du helsade så artigt på hade då Trelleborgaren förvånad.

De va kyrkoherde i Kyrkaby swarde då en- ders Andersson: a prat sade då Trelleborgaren, kyrkoherde i Stockholm, nu ligger du igen Anders Andersson.

Nej fars far, de går ja inte, ty de va han de e då rådet. A prat, de skal du inte inbilla mej, de va en tjöremä lare ifrån Trelleborg, de e inte mer än ett par eller tre da sen ja sarska om han, då lå han å tjära ett tak på ett lided hus där ja kom förbi, å, då ville ja hatt han ti å tjära mitt tak och men han ville inte den tansen.

Några af
kyrkoherde
Stocks...
Sid. 5.

Ja där hör du ju så där Anders Andersson att de sant, presten går well heller inte omkring ä tjäras tak li folk heller fast han tjäras sitt eget tak.

Har e well farr kallar ingen prest heller som reser från kyrkbyn till Trelleberg och tjäras taket på sitt hus, om han skulle ha något där, va e de farr en.

Ja de gör Koop som du här, ä han gör mer än de, de kan du tro, han halffullar sko, sotar, och mäger under hönsen grafsen i trädgården, planterar och sätter kål och böners lekur och håller i ordning i trädgården, allt gör han själv, ty ingen gör de så bra som jag själv säger han, ja han kockar betar också, det är ingen skam att arbeta, säger han, och det är ju sant också, man skall ju motlön säga han, man kan ju inte sitta inne och läsa alltid heller, det blir man trött på.

Men det var hans stora snålhet och girighet som gjorde att han skulle göra allting själv.

Och det kan jag intyga.

13/2 1943.
Andersson

Några af
kyrkoherde
Koop...

Sid. 6.